



Odpowiedzialność



JOANNA WOLSKA WĘDR.

Drużynowa 2. Drużyny Puławskiej św. Joanny d'Arc. Studentka IV roku psychologii na KUL.

Zastęp to zadanie zastępowej, która jest odpowiedzialna za swoje dziewczyny. Nie bój się tej służby ani obowiązków. Masz do pomocy cały zastęp, który podczas przysięgi obiecał cię wspierać!

Na początek...

„Bądź więc od tej pory zastępową odpowiedzialną przed Bogiem za każdą z twych sióstr harcerek z zastępu..., którego nasz Pan uczynił Cię dziś zastępową.”

Co to znaczy być odpowiedzialną? Czy ludzie dzielą się na odpowiedzialnych i nieodpowiedzialnych? Czy może jest to sztuka, której można się nauczyć? Pewnie Cię nie zaskoczę, mówiąc, że niestety nikt z nas nie rodzi się odpowiedzialny, ale można, a nawet trzeba się tego nauczyć. Wymaga to jednak z naszej strony nie lada wysiłku. Przede wszystkim musimy pamiętać, że jesteśmy odpowiedzialni nie tylko za nasze czyny, ale i za słowa. Nie tylko za to, co robimy, ale i za to, czego nie robimy.

Być sumiennym

Myszę, że być odpowiedzialną, to przede wszystkim dobrze i sumiennie wypełniać swoje obowiązki. W tym celu musimy dokładnie wiedzieć, co należy do naszych obowiązków. A Ty, drużno zastępowo, pamiętaj, że być zastępową, to nie znaczy robić wszystko samej. Twoim zadaniem jest koordynowanie pracy zastępu. Rozdzielasz zadania na zbiórkę pomiędzy poszczególne drużyny. Żeby zadanie nie przerastało harcerki, musisz znać jej możliwości, musisz wiedzieć, czego możesz od niej oczekiwać. Jednym słowem, musisz bardzo dobrze znać swoje dziewczyny i nieustannie bacznie się im przyglądać.

Znać siebie


Musisz dobrze znać siebie, swoje możliwości, bo tylko wtedy będziesz mogła sprostać zadaniom, których się podejmiesz. Takie rozdzielanie obowiązków jest także znakiem zaufania, jakim darzysz swoje drużyny. Pamiętaj o tym. One także muszą czuć się odpowiedzialne i tej odpowiedzial-

ności się uczyć. Wasz zastęp będzie sprawnie funkcjonował tylko wtedy, gdy będziecie potrafili podzielić się pracą i każda wywiąże się z powierzonych jej zadań. Obok podziału obowiązków, kolejną ważną sprawą jest bezpieczeństwo Twoje i Twoich druhnen. Twoja drużynowa i rodzice ufają Ci. Nie zapominaj o tym, organizując zbiórki zastępu.

Być innym niż inni

Na pewno bycie odpowiedzialną nie jest łatwe. Tym bardziej, że większość Twoich znajomych, rówieśników nie ma zastępu i przyjaciół, za których muszą być odpowiedzialni. Jest to dla Ciebie duże wyzwanie. Ale jednocześnie wyzwanie, które warto podjąć. Dzisiejszy świat potrzebuje ludzi odpowiedzialnych, a bycie zastępową to wspaniała szkoła odpowiedzialności. Zatem do dzieła!

Na koniec...

Na koniec chciałabym Ci opowiedzieć coś, co usłyszałam kiedyś od pewnego księdza. Ów ksiądz, chodząc z wizytą duszpasterską odwiedził pewną rodzinę, młode małżeństwo z trzyletnim synkiem. w trakcie rozmowy zapytał rodziców, jakie chłopiec ma w domu obowiązki. Mama z uśmiechem odpowiedziała, że oczywiście żadne, bo jest jeszcze na to za mały. Ale wtedy ksiądz powiedział, że to nieprawda, że chłopiec powinien mieć w domu jakieś zadanie, oczywiście na miarę swojego wieku, chociażby podlewanie małego kwiatka. I dobrze byłoby, kontynuował ksiądz, gdyby kwiatek usechł, bo wtedy dziecko zobaczyłoby, co to znaczy być odpowiedzialnym. 



■ rys. Anna Pizoń



BERNARDETTA MORDASZEWSKA TROP.

Zastępowa Pantery z 4. Drużyny Warszawskiej św. Joanny d'Arc. Uczennica I klasy XXVIII LO im. Jana Kochanowskiego w Warszawie.

Obserwowanie nieba przywiodło niejedną cywilizację do sukcesu, ale i do upadku. Zobacz, co w sobie kryją gwiazdy. Naucz zastęp obserwacji nieba.

Zbliża się „pora” na gwiazdy

Teraz, kiedy robi się coraz cieplej i budzimy się z zimowego snu, chętniej wyruszamy na biwaki, które są świetną okazją, by poobserwować nocą pełne tajemnic niebo. Wyłącznie od Ciebie zależy, co na nim zobaczysz: małe, świecące punkciki czy może znacznie więcej. Czy patrząc w niebo jesteś w stanie wskazać jakąś konstelację oprócz Małego lub Wielkiego Wozu? Jeśli nie, musisz to zmienić. Szybko odkryjesz, ile piękna kryje w sobie rozgwieżdżone niebo i zapragniesz poznać je jak najlepiej.

Wbrew przeciwnościom...

Właśnie wybiła północ. Leżysz w namiocie i nie możesz zasnąć. Prosto do ucha chrapie Ci druh zastępowy, a obok w śpiworze kręci się Maciek, mrużąc przez sen, że chce do mamy. Na dodatek po chwili z przedsionka namiotu dochodzi Ci głośnie mlaskanie. To czołowy z wielkim zapalem pożera ostatnie zapasy nutelli.

Do dzieła!

Zamiast rozpaczać, że rano będziesz niewyspany, a na śniadanie znowu zjecie chleb z masłem, weź mapę nieba, wyjdź z namiotu i spójrz w górę. Poświęć chociaż chwilę na relaksujące poznawanie gwiazdozbiorów, a następnego wieczoru namów na obserwację cały zastęp i zaskocz wszystkich swoją wiedzą. Za pomocą proponowanych przez nas gier w ciekawy sposób przekażesz swoje umiejętności innym członkom zastępu.

Zgraj się

Z

gwiazdami



gra

DOROTA KAJAK TROP.

Zastępowa Wilka z 4. Drużyny Warszawskiej św. Joanny d'Arc. Uczennica III klasy gimnazjum w Zespole Szkół nr 51 im. Ignacego Domeyki w Warszawie.



Gra terenowa. W tej grze są dwa główne zadania. Zastęp idzie trasą, którą wyznaczają azymuty lub znaki patrolowe. Rysuje szkic przebytej drogi. Pierwszym poleceniem jest odgadnięcie nazwy gwiazdozbioru, który powstał po wykonaniu szkicu. Po drodze zastęp znajduje wskazówki, które prowadzą do rozwiązania drugiego zadania, czyli odnalezienia na mapie nieba konkretnej konstelacji. Podpowiedzi mogą brzmieć np.: „Nazwa szukanego gwiazdozbioru nie jest nazwą zwierzęcia”; „W tej konstelacji jest pięć lub więcej gwiazd” itp.

Gra planszowa. Potrzebujemy mapy nieba (nie za małej), kostki do gry, pionków oraz kartki z długopisu. Na planszy numerujemy sześć konstelacji, najlepiej o zbliżonej liczbie gwiazd. Następnie rysujemy na kartce tabelę. w pierwszej kolumnie umieszczamy cyfry od 1 do 6, a w drugiej nazwy gwiazdozbiorów ponumerowanych na mapie nieba. Rzucamy kostką. Kto wyrzuci ilość oczek odpowiadającą cyfrze w tabeli, stawia swój pionek na konstelacji oznaczonej tym samym numerem. Wygrywa ten, kto „zajmie” gwiazdozbiór jako pierwszy.

Układanie. Jedna osoba układa na ziemi konstelację z małych, zapalonych świeczek, a pozostałe zgadują, co to za gwiazdozbiór. Później można go odszukać na mapie nieba lub firmamencie.

Mapa nieba. W efekcie tej zabawy powstaje mapa nieba. Wycinamy z białego papieru dużo gwiazdek lub kółeczek. Potem obserwując niebo naklejamy je na ciemnym kartonie na wzór widzianych gwiazd. Następnego dnia możemy porównać wykonaną przez nas mapę z gotowcem, połączyć gwiazdy liniami w konstelacje i podpisać je. Takie dzieło z pewnością nie tylko utrwali znajomość gwiazdozbiorów, ale będzie też świetną ozdobą harcówki.

Zgadywanie. Zanim nauczycie się rozpoznawania gwiazdozbiorów, możecie pobawić się w zgadywanie ich nazw. Narzysujcie na każdej kartce jedną konstelację. Niech każdy wylosuje jeden arkusz i powie, co mu przypomina ten układ gwiazd i nada mu nazwę. Przy odrobinie wyobraźni może być śmiesznie. Na końcu sprawdźcie, jak w rzeczywistości nazywają się narysowane gwiazdozbiory i spróbujcie je odszukać na niebie.

Rozpoznawanie dotykiem. Jedna osoba wbija w ziemię patyczki lub układa kamienie na kształt gwiazdozbioru. Druga osoba ma zawiązane oczy i ma za zadanie odgadnąć nazwy konstelacji przy pomocy dotyku. 